

ENGAGING IN THE 'ORIGINAL' ISRAEL CONVERSATION CAN WE UNDERSTAND THE CONFLICTING TEXTS BEHIND THE DEBATE?

Rabbi Daniel Roth, Ph.D.

<p>1. Ramban, Commandments which the Ramban Forgot, 4 (Rabbi Moses b. Nachman 1194 -1270, Spain, Land of Israel)¹</p>	<p>השגות הרמב"ן לספר המצוות שכחת העשין, ד</p>
<p>The fourth <i>mitzvah</i> (which the Rambam forgot to count in among his list of 613 <i>mitzvot</i>) is that we are commanded to inherit the Land which G-d, may G-d be blessed and exalted, gave to our fathers, to Abraham, Isaac and Jacob, and that we may not leave it in the hands of the other nations or leave it to be desolate. And concerning this, it is said, "and you shall take possession of the Land and settle it, for I have given you the Land to possess it... and you shall inherit the Land" (Num. 33:53-54).... And in this commandment G-d specified its borders and territories "and go to the hill-country of the Amorites and the surrounding areas, in the Aravah, in the hill-country, and in the lowland, and in the south, and by the sea" (Deuteronomy 1:7), that they should leave no place of it. And the proof that this is a <i>mitzvah</i> is what is said regarding the spies: "Go up, take possession, as the LORD, the G-d of your ancestors, has spoken to you; fear not, and do not be dismayed." (Deuteronomy 1:21).... And this is what our Sages called an 'obligatory war.' Concerning this, it is said in the Talmud, Sotah 44b: "Rav Yehudah said: The war of Joshua to conquer – all agree that it is an obligation; the war of David to expand – all agree that it is optional.".... And do not confuse things by saying that the <i>mitzvah</i> applies to the war of the seven nations which we were commanded to destroy, as it says,</p>	<p>מצוה רביעית שנצטוינו לרשת הארץ אשר נתן האל יתברך ויתעלה לאבותינו לאברהם ליצחק וליעקב ולא נעזבה ביד זולתנו מן האומות או לשממה. והוא אמרו להם (מסעי לג ורמב"ן שם) "והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה והתנחלתם את הארץ." (במדבר לג:נג-נד). [ונכפל כזה העניין במצוה זו במקומות אחרים כאמרו יתבי' (דברי' א) "באו ורשו את הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם"]. ופרט אותה להם במצוה זו כולה בגבוליה ומצריה כמו שאמר "ובואו הר האמורי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים וגו'." שלא יניחו ממנה מקום. והראיה שזו מצוה אמרו יתבי' בענין המרגלים (שם) "עלה רש כאשר דבר יי"י אלהיך לך אל תירא ואל תחת." [ואמר עוד (עקב ט) ובשלוח יי"י אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם וכאשר לא אבו לעלות במאמר הזה כתוב ותמרו את פי יי"י אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו, הוראה שהיתה מצוה לא יעוד והבטחה]. וזו היא שהחכמים קורין אותה (סוטה פ"ח מ"ו) מלחמת מצוה. וכך אמרו בגמר סוטה (מד ב) אמר רב יהודה מלחמת יהושע לכבש דברי הכל חובה מלחמת דוד להרווחה דברי הכל רשות. [ולשון ספרי (שופטי' יז יד) וירשתה וישבת בה בזכות שתירש תשב]. ואל תשתבש ותאמר כי המצוה הזאת היא המצוה במלחמת שבעי עממים שנצטוו לאבדם שני (ס"פ שופטי') החרם תחרימם (דברים כ:יז). אין הדבר כן. [שאנו נצטוינו להרוג האומות ההם בהלחמם עמנו ואם רצו להשלים נשלים עמם ונעזבם בתנאים ידועים] אבל הארץ לא נניח אותה בידם ולא ביד זולתם מן האומות בדור מן הדורות. וכן אם ברחו האומות ההם מפנינו והלכו להם, [כמאמרם (דב"ר שופטי') "הגרגשי פנה והלך לו, ונתן להם הקב"ה ארץ טובה כארצם זו אפריקיי"], נצטוינו אנחנו לבוא בארץ ולכבוש המדינות ולהושיב בה שבטינו. [וכן אחרי הכריתנו את העממים הנזכרים אם רצו אחר כן שבטינו לעזוב את הארץ ולכבוש להם את ארץ שנער או את ארץ אשור וזולתם מן המקומות אינם רשאין. שנצטוינו בכיבושה ובישיבתה]. וממאמרם מלחמת יהושע לכבש תבין כי המצוה הזו היא בכבוש. [וכן אמרו בספרי (ס"פ עקב) כל המקום אשר תדרוך כף רגלכם בו לכם נתתי כאשר</p>

¹ For an example of how this texts has been understood by contemporary religious Zionist rabbis see Rabbi Eliezer Melamed, "The Commandment to Settle the Land of Israel, Part 1" <http://www.yeshiva.co/midrash/shiur.asp?id=572>

<p>“But thou shalt utterly destroy them” (Deuteronomy 20:17), for it is not so... but we may not leave the Land in their hands nor in the hands of any other nation in any generation. Even if those nations fled before us and went away... we are commanded to come to the Land and to conquer its territories and to settle our tribes there... And from their statement, “The war of Joshua to conquer,” you understand that the commandment is to conquer... Thus, we are commanded to conquer it in all generations.... And I say that the <i>mitzvah</i> which the sages so praised, namely, dwelling in the Land of Israel... is all part of this positive commandment that we are commanded - to inherit the Land and to dwell in it. Hence, it is a positive commandment throughout the generations, obligatory for every individual among us, even during the time of Exile.</p>	<p>וכו' אמר להם כל המקום שתכבשו חוץ מן המקומות האלו הרי הוא שלכם או רשות בידם לכבוש חוצה לארץ עד שלא יכבשו א"י תלמוד לומר וירשתם גוים גדולים ועצומים ואחר כך כל המקום אשר וכו'. ואמרו ואם תאמר מפני מה כיבש דויד ארם נהרים וארם צובה ואין מצות נוהגות שם, אמרו דוד עשה שלא כתורה התורה אמרה משתכבשו א"י תהיו רשאים לכבש חוצה לארץ והוא לא עשה כן. הרי נצטוינו בכיבוש בכל הדורות. ואומר אני כי המצוה שהחכמים מפליגין בה והיא דירת ארץ ישראל [עד שאמרו (ת"כ בהר פ"ה ה"ד וכע"ז כתבו קי ב, וש"י, מלכים ספ"ה) שכל היוצא ממנה ודר בחוצה לארץ יהא בעיניך כעובד עבודה זרה שנאמר כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת י"י לאמר לך עבוד אלהים אחרים וזולת זה הפלגות גדולות שאמרו בה] הכל הוא ממצות עשה הזה שנצטוינו לרשת הארץ ולשבת בה. אם כן היא מצות עשה לדורות מתחייב כל יחיד ממנו ואפילו בזמן גלות. [כידוע בתלמוד במקומות הרבה. ולשון ספרי (ראה יב כט) מעשה ברבי יהודה בן בתירה ור' מתיה בן חרש ור' חנניה בן אחי ר' יהושע ור' נתן שהיו יוצאים חוצה לארץ והגיעו לפלטיה וזכרו את ארץ ישראל וזקפו את עיניהם וזלגו דמעותיהן וקרעו בגדיהם וקראו המקרא הזה וירשתה וישבת בה ושמרת לעשות אמרו ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות שבתורה:]</p>
---	---

<p>2.</p>	<p>Megilat Ester, on the Ramban's comments on the Rambam (Rabbi Isaac Lion, Spain, 15th cen.)</p>	<p>מגילת אסתר על שכחת העשין לדעת הרמב"ן (רב יצחק די ליאון, ספרד מאה ט"ו)</p>
	<p>And it seems to me that the reason the Rav (Rambam) did not count (this <i>mitzvah</i>) is because the <i>mitzvah</i> of inheriting the land and settling it was only practiced in the days of Moses, Joshua and David, and the whole time that they were not exiled from their land. However, after they were exiled from their land, this <i>mitzvah</i> is no longer practiced throughout the generations, until the coming of the Messiah. For the opposite is the case. We were commanded according to what was said at the end of Tractate Ketuboth in the Babylonian Talmud (111a) that we should not rebel against the nations to go and conquer the land with force. And they proved this from the verse, “I swore you daughters of Jerusalem etc.” (Song of Songs 5:8). And they learned from this that they should not go up as a wall.... And therefore we say that certainly this <i>mitzvah</i> is not practiced today after the destruction of the Temple, may it be rebuilt speedily in our days.</p>	<p>ונראה לי כי מה שלא מנאה הרב הוא לפי שמצות ירושת הארץ וישיבתה לא נהגה רק בימי משה ויהושע ודוד וכל זמן שלא גלו מארצם אבל אחר שגלו מעל אדמתם אין מצוה זו נוהגת לדורות עד עת בא המשיח כי אדרבה נצטוינו לפי מה שאמרו בסוף כתובות (קיא.) שלא נמרוד באומות ללכת לכבוש את הארץ בחזקה והוכיחוהו מפסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים וגו' (שיר השרים ה:ח) ודרשו בו שלא יעלו ישראל בחומה... לכן נאמר שבוודאי מצוה זו אינה נוהגת אחר חרבן הבית שיבנה במהרה בימינו.</p>

How did these two rabbis understand the mitzvah of settling the Land of Israel differently?
How may their disagreement impact some of the debates around Israel and Zionism today?